

ข้อตกลงเขตการค้าเสรี ไทย - ออสเตรเลีย (Thailand - Australia Free Trade Agreement) ซึ่งได้จัดทำขึ้นภายใต้ Article XXIV ของ GATT มีวัตถุประสงค์ในอันที่จะลดและขจัดอุปสรรคทางการค้าที่อยู่ในรูปกำแพงภาษีศุลกากร และได้อยู่ในรูปกำแพงภาษีศุลกากร รวมทั้งการให้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ โดยได้เริ่มมีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 ที่ผ่านมา

วิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง ข้อตกลงเขตการค้าเสรี ไทย - ออสเตรเลีย ฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเกี่ยวกับหลักการและกฎเกณฑ์ของข้อตกลงเขตการค้าเสรี ไทย - ออสเตรเลีย รวมถึงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องของประเทศไทย และประเด็นปัญหาจากการดำเนินการตามข้อตกลง เพื่อเป็นแนวทางของประเทศไทยในการปฏิบัติให้สอดคล้องกับหลักการขององค์การการค้าโลก โดยมุ่งศึกษากรณีการเปิดเสรีการค้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์นม ซึ่งรวมถึงวัฒนาการทางกฎหมายที่ใช้บังคับต่อการค้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์นมระหว่างประเทศ ทั้งนี้ ตามข้อตกลงเขตการค้าเสรี ไทย - ออสเตรเลีย ไทยได้กำหนดระยะเวลาในการลดภาษีศุลกากรเป็นศูนย์ในระยะเวลา 10 ปี 15 ปี และ 20 ปีสำหรับเนื้อโคและผลิตภัณฑ์นมเป็นรายประเภทสินค้า และยังจัดให้เป็นสินค้าเกษตรอ่อนไหว ซึ่งต้องใช้มาตรการปกป้องพิเศษ (Special Safeguard) ในขณะที่ออสเตรเลียตกลงลดภาษีศุลกากรสินค้าประเภทเนื้อโคและผลิตภัณฑ์นมเหลือศูนย์ทันทีที่ข้อตกลงมีผลบังคับใช้

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่า ประเทศไทยยังต้องประสบปัญหาในทางปฏิบัติจากกฎระเบียบภายในที่เคร่งครัดของออสเตรเลียที่ใช้บังคับต่อสินค้านำเข้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าประเภทอาหาร ซึ่งผู้เขียนมีความเห็นว่าเป็นการใช้มาตรการกีดกันทางการค้าซึ่งไม่เป็นธรรม และขัดต่อการปฏิบัติตามพันธกรณีของข้อตกลงเขตการค้าเสรี ไทย - ออสเตรเลีย ผู้เขียนจึงได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว และแนวทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1. ประเทศไทยควรดำเนินการเจรจากับออสเตรเลียเพิ่มเติมเพื่อกำหนดแนวทางในการบังคับใช้มาตรการทางการค้าต่อสินค้านำเข้าที่ยอมรับได้ระหว่างกัน โดยเสนอให้ออสเตรเลียต้องให้การรับรองแก่หน่วยงานของไทยที่ทำหน้าที่ออกใบรับรองกำกับสินค้าส่งออก และลดขั้นตอนในการตรวจสอบสินค้านำเข้าจากประเทศไทยที่ได้รับใบรับรองกำกับสินค้าจากหน่วยงานดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้ ยังอาจเสนอให้มีการกำหนดมาตรฐานการตรวจสอบที่ยอมรับร่วมกันระหว่างไทยและออสเตรเลียเพื่อใช้บังคับ

2. ควรปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบภายใน รวมถึงกำหนดองค์กรหรือหน่วยงานผู้มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชโดยตรง เพื่อให้เกิด "มาตรฐาน" เช่นเดียวกับนานาประเทศ

3. กำหนดมาตรการเพื่อตอบโต้การปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมทางการค้าต่อสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ จากบทบัญญัติของกฎหมายภายในที่ประเทศไทยมีอยู่แล้วอย่างกฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาดและตอบโต้การอุดหนุน เพื่อรับมือกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในกรณีที่ผู้ส่งออกของออสเตรเลียกระทำการทุ่มตลาดสินค้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์

4. ในทางปฏิบัติ ประเทศไทยควรอาศัยช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้เพื่อลดภาษีศุลกากร เร่งปรับปรุงมาตรฐานการผลิตสินค้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์นมภายในประเทศให้ได้มาตรฐานสากล สามารถแข่งขันกับสินค้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์นมจากต่างประเทศได้ และกำหนดมาตรการทางการค้าที่เกี่ยวข้อง เพื่อบังคับใช้ต่อสินค้าประเภทเนื้อโคและผลิตภัณฑ์นมนำเข้าจากออสเตรเลีย โดยเผยแพร่ให้ผู้ผลิตภายในประเทศรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าว เพื่อปรับตัวรับกับมาตรการที่รัฐบาลกำหนดได้